

Yine Yalnız Ağladım

– B.YILDIRIM · 19 Nisan 2014

Uzun ince bir yola çıkmış idik seninle
Yokluğuna kahredip karaları bağladım
Belki de övünürsün güzide eserinle!
Karabasanlar çöktü bir anda omuzuma
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım

Her düşüm yıkık dökük dört yanım hicran dolu
Anlamıyor dilimden hiçbir Allah'ın kulu
Acılar öğretti ki çetinmiş sevda yolu
Yüreğim kilitlendi, dillerimse lal oldu
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım

Dert yığıldı üst üste, bilmem bu nasıl furya
Gecenin çılgınlıkları sanırım eşsiz arya
Kendim de inanmıştım ben denizdim, o derya
Düşten ötesi düşmüş ben de o an anladım
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım

Bilmem ne suç işledim sensizlik mi günahım
Yaşadığım zulümden arşa değer mi ahım
Bir gecenin koynuna sığmazdı ya eyvahım
Yine de bir umutla çıkıp gelecek sandım
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım

Bu nasıl bir işmiş, bu nasıl bir kördüğüm
Yoksa hep yalan mıydı gözlerinde gördüğüm
Yokluğundur sanmışken defterini dürdüğüm
Kalemlerim kırıldı, anladım ki öksüzüm
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım

Ben ona yaren idim sözde olmuştu ece
Dosteli'msin demişti, belki binlerce gece
Dilerim ki çözülür aşk denen bu bilmece
Geceye umut ekdim duy beni be can özüm
Sen yaktun düşlerimde yine yalnız ağladım